

В Україні важливу роль у розвитку пісні-романсу відіграла музично-поетична творчість видатного українського філософа й письменника Григорія Сковороди. Він є автором популярних у свій час кантів та солоспівів, музику до яких складав сам. Також на українську пісню-романс вплинула і творчість Шевченка. Його поезія надзвичайно близька до народних пісень і за змістом, і за поетичною формою.

Взагалі, розвиток українського романсу — тривалий і дуже складний процес. Саме в цьому жанрі найактивніше відбувалась взаємодія і схрещування народнопісенної творчості, писемної літератури та професійної музики. Власне й сам жанр українського романсу виник як результат взаємодії народного та професійного мистецтва. Майже кожен композитор у своїй творчості звертався до цього жанру і створив свій маленький шедевр. М. Лисенко, К. Стеценко, Я. Степовий, С. Людкевич, Ф. Надененко, Г. Майборода, Ю. Мейтус, В. Кирейко, Л. Дичко, П. Козицький, К. Данькевич, Л. Грабовський, І. Поклад, В. Івасюк, Т. Петриненко та багато інших композиторів внесли свій вклад у розвиток української пісні-романсу. У кожного митця музичні інтонації мають власний характер, але усіх об'єднує лірична мелодія, яка разом з віршами доторкується до душі.

Не менш важливу роль у піснях-романсах відіграє інструментальний супровід. Та якщо раніше супровід був переважно під один інструмент, у сучасному українському романсі ми маємо спостерігати цікаві експерименти з додаванням інших інструментів, переважно в інструментальному проведенні. Таким чином створюється більш драматургічна та динамічна композиція, наприклад пісня-романс «Я ніколи нікому тебе не віддам» О. Пономарьова або сучасний романс «Така як ти» гурту «Океан Ельзи». У них використовуються нові сучасні рішення, музичні прийоми, завдяки яким світ чує оновлений варіант ліричної пісні в жанрі романсу.

Попри різні еkleктичні прояви та нові втілення, багато сучасних романсів створені майже в первозданному варіанті: під супровід одного інструменту, ліричні та емоційно витончені. Як приклад, чудові пісні-романси: «Варто чи ні» О. Пономарьова, «Намалюю тобі зорі» Т. Кароль, «Спи собі сама» К. Скрябіна, «Черемшина» у сучасній кавер-версії Max Triss, «Обійми мене» сл. С. Вакарчука, муз. Д. Дудко, С. Вакарчука, «Повільно» ADAM та ін.

Отже, нині музична мова сучасного українського романсу стає різноманітнішою й виразнішою. Це пов'язано передусім з багатьма чинниками, які наявні в музичній культурі останні два десятиліття та втілюються в мелодії пісні, гармонії супроводу, технічних вокальних прийомах та виконанні, що дає нового дихання жанру. Можливо, з часом виникне новий музичний погляд на романсові пісні, але точно, що цей жанр ніколи не зникне, тому що ніщо так не турбує людину, як особисті почуття й кохання.

А. Швайка

**СПЕЦИФІКА ВИКОНАВСЬКОГО СТИЛЮ КРІСТИНИ АГІЛЕРИ:
ВОКАЛЬНА СКЛАДОВА**

A. Shvaika

**SPECIFICITY OF CHRISTINA AGUILERA'S PERFORMING STYLE:
VOCAL COMPOSITION**

Крістіна Агілера вважається однією з найкращих виконавиць сучасного масового музичного мистецтва, про що свідчить безліч нагород, отриманих за її

творчу діяльність. ЗМІ називають співачку поп-дівою та поп-іконою. У 2012 р. на премії ALMA Агілери призначили спеціальну нагороду «Голос покоління», а у 2013 р. співачка отримала відзнаку «Голос народу» на премії People's Choice Awards за унікальну здатність справляти враження на слухача в різних жанрах.

Голос Крістіни Агілери вражає своєю самобутністю, силою та легкістю. Діапазон у чотири октави (від *c* до *c4*) відкриває виконавиці безмежні можливості реалізовувати за допомогою свого голосу найцікавіші вокальні ідеї та образи, висловлювати весь спектр своїх емоцій і почуттів. Співачка досконало володіє комплексом вокальних прийомів, які підкреслюють унікальність та впізнаваність тембру й особливостей голосу. Серед таких прийомів є *vibrato*, *glissando*, *growl*, *whistle*, *belting*, використання широкого спектру мелізмів, філігранне вміння переключати режими голосових складок та змінювати атаку звуку з м'якої до жорсткої і твердої на всьому діапазоні. Головною особливістю вокальної манери Крістіни Агілери є використання грудного регістру, що надає голосу масивності звучання. Відомий американський журналіст газети New York Times Девід Браун зазначив, що Марайя Кері та Вітні Х'юстон мали колосальний вплив на вокальну складову виконавського стилю Крістіни Агілери, оскільки: «Міс Агілера — одна з головних представниць мелізматичного співу».

Використання мелізмів співачкою у своєму творчому арсеналі піддається як позитивним відгукам, так і критиці через їх надмірність. Проте вокальна орнаментика є своєрідним показником гнучкості голосу, слугує прикрасою мелодії, заповнює її додатковими елементами з метою урізноманітнити звучання, висловити емоції, закладені змістом композиції, надати тембру неповторного колориту.

Також однією з особливостей виконавського стилю Крістіни Агілери є віртуозне виконання прийому *belting*, який дозволяє створити атмосферу напруження та масштабності дійства, вибудувати цікавий динамічний малюнок композиції від субтону до белту як найвищої точки емоційного напруження.

Крістіна Агілера у своїх композиціях демонструє філігранне вміння створювати контрасти у звуковидобуванні за допомогою переходів від белту до фальцету, від субтону до белту і навпаки. У деяких піснях зустрічаються потужні *glissando*, які або слугують переходом між різними режимами голосових складок, або відіграють роль самостійного вокального прийому.

Вокальна складова виконавського стилю Крістіни Агілери є доволі цікавою та різноманітною за наявністю основних вокально-технічних прийомів. Загалом голос співачки є унікальним та впізнаваним, що зумовлено його тембровими якістьми, використанням різних атак звуку та вокальних прийомів. Аналіз специфіки виконавського стилю Крістіни Агілери демонструє, що співачка вміє з легкістю та впевненістю ставати на шлях експериментів, шукати свій унікальний стиль та звучання, що дозволяє їй залишатися справжньою «іконою» сучасного масового музичного мистецтва.